

между Сербитѣ, изнамѣрилъ за нихъ азбу-
ката, и слѣдъ това превель священното
писаніе на тогавашното южно Словенско
нарѣчіе, чи послѣ Русситѣ, кога ся кра-
стили, получили церковнытѣ книги (Серб-
скитѣ?) чрезъ Греческото духовенство, и
заедно съ нихъ ушъ сѣ получили и Серб-
ската (Кирилловската) азбука и пр.

Понеже тія предположенія за мене, негли
и за секой ревностный Словенинъ, сѣ нови,
подканватъ мя, за полза на історическитѣ
изысканія и за по добро изясненіе на той
полезни предмѣтъ, да моля г. Тирола, да
изложи положеніята си критически, и да
ги подкрѣпи съ історически доказателства;
иначе тии по новината си, ще останатъ
камень предкновенія за мнозина и ще скры-
атъ отъ ученыатъ міръ големы открытія.
Азъ ще ся имамъ за счастливъ, ако съ
моего приглашеніе покажа нѣкаква служба
на братьята, Словене, дѣто не желаятъ да
останатъ въ недоумѣніе за первоначалната
си писменность.

По церковната и гражданската історія,
каквото на восточнитѣ, така и на западни-
тѣ, или Латинскитѣ, писатели, най на
предъ отъ сичкитѣ Словене ся покрастили
въ 858 — 862 лѣто по Р. Х. Бѣлгаретѣ.